

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2006

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Αισθάνομαι μεγάλη συγκίνηση και εξαιρετική τιμή. Γιατί είναι όντως εξαιρετική η τιμή που μου κάνετε, ανα αφιερώστε το τημερολόγιό σας, για το 2006, σε μένα και σε μερικά από τα πιο γνωστά τραγουδιά μου. Συνοδεύοντάς τα με φωτογραφίες από την καλλιτεχνική μου διαδρομή, τόσων πολλών χρόνων, με συνεργάτες κορυφαίους, όπως ο Θεοδωράκης, ο Ξαρχάκος, ο Λοΐζος, ο Σπανός, ο Ζαμπέτας, ο Καζαντζίδης, η Μαρινέλλα, ο Νικολόπουλος, ο Πλέσσας, ο Μπιθικώτσης, η Αλεξίου.

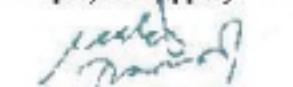
Εντάξει. Τα τραγούδια ακούγονται στα ραδιόφωνα, στα κέντρα, στις παρέες, σκηνέψουν. Άλλ' αυτό εδώ, είναι κάπι άλλο. Κάθε μήνας έχει συντροφιά του ένα τραγούδι. Μιλάει το τραγούδι στον απέναντι του, τον εργαζόμενο και του θυμίζει κομμάτια από τη ζωή του, από τους έρωτες και τα ναυάγια του, από τις χαρές και τα μεθύσια. Και είμαι ευτυχής, που εγώ συμμετέχω σ' αυτή τη διαδικασία, που θα κρατήσει έναν αλόχοληρο χρόνο!

Ωραία η σκέψη. Όχι γιατί αφορά σε μένα, αλλά διέβτι αφορά στο τραγούδι, που υπάρχει στη ζωή μας, από την ώρα που ερχόμαστε στον κόσμο, ως την στιγμή που του αποχαιρετούμε. Έλεγε ο μεγάλος Τσύρκος ποιητής Ναζικ Χικμέτ, «περισσότερο από τους αυθρώπους, τα τραγούδια τους αγάπησα» και, νομίζω, πως δεν έπεφτε έξω. Και θα εξομαλούγηθε και τούτο: κάθε φορά που συλλογίζουμε τη μάνα μου, την πιο μεγάλη αγάπη της ζωής μου, βλέπω τα χειλή της, ακούω τη φωνή της, την ώρα που τραγουδάει. Ποτέ σε ώρες θυμού ή στεναχώριας.

Πιστεύω, ότι αυτή η ιστορία των τημερολογίων, με διάφορες προσωπικότητες, πρέπει να συνεχισθεί. Ζωγράφοι, γλύπτες, αλλά και μεγάλοι του τραγουδιού, όπως ο Τσιτσάνης, ο Μάρκος, ο Θεοδωράκης, ο Χατζιδάκης, θα μπορούσαν να ομορφαίνουν με τα έργα τους, τα τημερολόγια του συλλόγου. Το ίδιο, χρειάζεται, νομίζω, να γίνει, με τους ποιητές μας και τους πεζογράφους μας. Και υπάρχουν τόσο σπουδαίοι ποιητές και πεζογράφοι σ' αυτή τη χώρα.

Η κόρια, πάντως, αιτία, του ενθουσιασμού μου για τη συμμετοχή μου σ' αυτό το τημερολόγιο, είναι τούτη: πρόκειται για ένα τημερολόγιο χρηστικό, για ανθρώπους της δουλειάς και όχι διακοσμητικό. Δεν είναι σπουδαίο;

Αθήνα, Δεκέμβριος 2005

Λευτέρης Παπαδόπουλος